

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i livsmedelsförordningen (2006:813)

Utfärdad den 8 november 2018

SFS 2018:1643

Publicerad
den 16 november 2018

Regeringen föreskriver att det i livsmedelsförordningen (2006:813) ska införas nio nya paragrafer, 39 a–39 i §§, och närmast före 39 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Sanktionsavgifter

39 a § En sanktionsavgift enligt 30 a § livsmedelslagen (2006:804) ska tas ut för de överträdelser och med de belopp som följer av 39 c–39 g §§.

39 b § Med årsomsättning avses i 39 c–39 e §§ den totala omsättningen närmast föregående räkenskapsår. Årsomsättningen får uppskattas om överträdelser har skett under näringsidkarens första verksamhetsår eller om uppgifter om årsomsättning annars saknas, kan antas vara missvisande eller är bristfälliga.

39 c § En sanktionsavgift ska tas ut av den som påbörjar en verksamhet utan att i enlighet med artikel 6.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien ha gjort en anmälan till kontrollmyndigheten om registrering av de anläggningar som han eller hon ansvarar för.

Avgiften ska betalas med ett belopp som motsvarar en procent av årsomsättningen, dock lägst 5 000 kronor och högst 75 000 kronor. Om överträdelser består i att inte underrätta kontrollmyndigheten om att en ny fysisk eller juridisk person ansvarar för en redan registrerad anläggning, ska avgiften i stället betalas med en halv procent av årsomsättningen, dock lägst 2 500 kronor och högst 40 000 kronor.

Staten, kommuner eller landsting ska i stället för vad som anges i andra stycket betala ett fast belopp om 40 000 kronor.

39 d § En sanktionsavgift ska tas ut av den som brister när det gäller att uppfylla de krav på journalföring av all användning av växtskyddsmedel och biocider som anges i artikel 4.1 och bilaga 1 Del A avsnitt III punkt 9 a förordning (EG) nr 852/2004.

Avgiften ska betalas med ett belopp som motsvarar en procent av årsomsättningen, dock lägst 2 000 kronor och högst 25 000 kronor.

Staten, kommuner eller landsting ska i stället för vad som anges i andra stycket betala ett fast belopp om 10 000 kronor.

39 e § En sanktionsavgift ska tas ut av den som brister när det gäller att uppfylla de krav på dokumentation som anges i föreskrifter som har meddelats med stöd av den här förordningen i fråga om leveranser av små mängder honung, ägg, råmjölk eller pastöriserad mjölk.

Avgiften ska betalas med ett belopp som motsvarar en procent av årsomsättningen, dock lägst 2 000 kronor och högst 25 000 kronor.

Staten, kommuner eller landsting ska i stället för vad som anges i andra stycket betala avgiften med ett fast belopp om 10 000 kronor.

39 f § Om en sanktionsavgift har beslutats för en överträdelse och den avgiftsskyldige därefter inte upphör med överträdelsen, ska en ny avgift för överträdelsen tas ut som ska vara dubbelt så stor som det belopp som anges i 39 c–39 e §§. Varje ny avgift får dock tas ut med högst 100 000 kronor.

En ny avgift enligt första stycket får beslutas endast om den avgiftsskyldige har fått skälig tid att vidta rättelse.

39 g § Om en sanktionsavgift har beslutats för en överträdelse och den avgiftsskyldige därefter inom ett år från beslutet upprepar en sådan överträdelse, ska en avgift för den nya överträdelsen tas ut som ska vara dubbelt så stor som det belopp som anges i 39 b–39 e §§. Varje ny avgift får dock tas ut med högst 100 000 kronor.

39 h § En sanktionsavgift ska betalas till Kammarkollegiet efter en särskild betalningsuppsmaning.

39 i § Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2019.

På regeringens vägnar

SVEN-ERIK BUCHT

Maria Wetterling
(Näringsdepartementet)